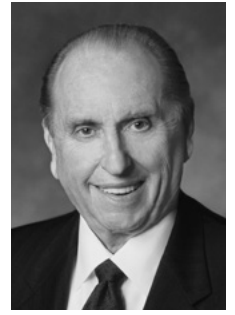

Bài của Chủ Tịch Thomas S. Monson

Các Vị Tiên Tri Hướng Dẫn Chúng Ta

Một vài năm trước, tôi đang ngồi trong căn phòng của Đền Thờ Salt Lake, nơi mà Đệ Nhất Chủ Tịch Đoàn và Nhóm Túc Số Mười Hai Vị Sứ Đồ họp một lần mỗi tuần. Tôi nhìn lên bức tường đối diện với Đệ Nhất Chủ Tịch Đoàn, và ở đó, tôi đã quan sát các bức chân dung của mỗi Vị Chủ Tịch của Giáo Hội.

Khi tôi nhìn vào họ, là những người tiền nhiệm của tôi—từ Tiên Tri Joseph Smith (1805-1844) tới Chủ Tịch Gordon B. Hinckley (1910-2008)—tôi đã nghĩ: “Tôi biết ơn biết bao về sự hướng dẫn của mỗi vị tiên tri này.”

Đây là những người tuyệt vời và không bao giờ nao núng, không bao giờ nản chí, và không bao giờ thất bại. Đây là những con người của Thượng Đế. Khi tôi nghĩ về những vị tiên tri ngày nay mà tôi đã quen biết và yêu mến, tôi nhớ lại cuộc sống của họ, các thuộc tính của họ, và những lời giảng dạy đầy soi dẫn của họ.

Chủ Tịch Heber J. Grant (1856–1945) là Chủ Tịch của Giáo Hội khi tôi sinh ra. Khi tôi suy ngẫm về cuộc đời và những lời giảng dạy của ông, tôi tin rằng một nét tiêu biểu mà Chủ Tịch Grant luôn nêu gương là lòng kiên trì—sự kiên trì trong những điều tốt lành và cao quý.

Chủ Tịch George Albert Smith (1870–1951) là Chủ Tịch của Giáo Hội trong thời gian tôi phục vụ với tư cách là một giám trợ trong tiểu giáo khu của tôi ở Salt Lake City. Ông đã quan sát thấy có một cuộc chiến giằng co lớn đang diễn ra giữa Chúa và kẻ nghịch thù. Ông dạy rằng, “Nếu chịu ở bên lần ranh này của Chúa thì các anh chị em sẽ ở dưới ảnh hưởng của Ngài và sẽ không có ước muốn làm điều sai.”¹

Tôi đã được kêu gọi để phục vụ với tư cách là một thành viên của Nhóm Túc Số Mười Hai vào năm 1963 bởi Chủ Tịch David O. McKay (1873-1970). Ông đã dạy về sự quan tâm tới những người khác theo cách thức mà ông đã sống suốt cuộc đời mình. Ông nói: “Ky Tô Giáo chân chính là tình yêu thương bằng hành động.”²

Chủ Tịch Joseph Fielding Smith (1876–1972), một trong những nhà văn sáng tác nhiều nhất của Giáo Hội, có một nguyên tắc hướng dẫn qua sự uyên bác về phúc âm trong cuộc sống của mình. Ông không ngừng đọc thánh thư và rất quen thuộc với những lời giảng dạy và giáo lý được tìm thấy trong các trang sách như bất cứ người nào mà tôi từng biết.

Chủ Tịch Harold B. Lee (1899–1973) đã phục vụ với tư cách là chủ tịch giáo khu của tôi khi tôi còn bé. Một câu trích dẫn yêu thích của ông là: “Hãy đứng vững tại những nơi thánh thiện, và chớ để bị lay chuyển.”³ Ông khuyến khích Các Thánh Hữu luôn xứng đáng với, và đáp ứng với những lời mạch bảo của Đức Thánh Linh.

Tôi tin một nguyên tắc hướng dẫn trong cuộc đời của Chủ Tịch Spencer W. Kimball (1895–1985) chính là sự tận tụy. Ông hoàn toàn và tận tụy với Chúa một cách rõ rệt. Ông cũng tận tụy với việc sống theo phúc âm.

Khi Chủ Tịch Ezra Taft Benson (1899–1994) trở thành Chủ Tịch của Giáo Hội, ông đã kêu gọi tôi phục vụ với tư cách là Đệ Nhị Cố Vấn trong Đệ Nhất Chủ Tịch Đoàn. Tình yêu thương là nguyên tắc hướng dẫn của ông, là điều được thể hiện trong câu trích dẫn yêu thích của ông, là lời của Đấng Cứu Rỗi: “Vậy nên, các ngươi nên là những

người như thế nào? Quả thật, ta nói cho các người hay, các người phải giống như ta vậy.”⁴

Chủ Tịch Howard W. Hunter (1907–95) là người luôn tìm kiếm điều tốt nhất nơi những người khác. Ông luôn nhã nhặn; ông luôn khiêm nhường. Thật sự đó là một đặc ân của tôi khi được phục vụ với tư cách là Đệ Nhị Cố Vấn cho ông.

Chủ Tịch Gordon B. Hinckley dạy chúng ta hãy làm hết sức mình. Ông đã chia sẻ chứng ngôn mạnh mẽ về Đấng Cứu Rỗi và giáo vụ của Ngài. Ông đã dạy chúng ta với tình yêu thương. Việc phục vụ với tư cách là Đệ Nhất Cố Vấn cho ông là một vinh hạnh và là một phước lành cho tôi.

Đấng Cứu Rỗi gửi tới các vị tiên tri bởi vì Ngài yêu thương chúng ta. Trong kỳ đại hội trung ương tháng Mười này, Các Vị Thẩm Quyền Trung Ương của Giáo Hội sẽ lại có đặc ân để chia sẻ lời của Ngài. Chúng ta tiến tới trách nhiệm này với sự nghiêm trang và lòng khiêm nhường lớn lao.

Chúng ta được phước biết bao khi Giáo Hội phục hồi của Chúa Giê Su Ky Tô hiện diện trên thế gian và rằng Giáo Hội được thành lập trên đá của sự mặc khải. Sự mặc khải liên tục là vô cùng thiết yếu cho phúc âm của Chúa Giê Su Ky Tô.

Cầu xin cho chúng ta chuẩn bị để tiếp nhận sự mặc khải cá nhân mà sẽ đến dạt dào trong suốt kỳ đại hội trung ương. Cầu xin cho tấm lòng của chúng ta tràn ngập sự xác nhận vững chắc khi chúng ta giơ tay tán trợ các vị tiên tri và các sứ đồ tại thế. Cầu xin cho chúng ta được soi sáng, nâng cao, an ủi, và củng cố khi chúng ta lắng nghe sứ điệp của họ. Và cầu xin cho chúng ta sẵn sàng để tái cam kết bản thân mình với Chúa Giê Su Ky Tô—phúc âm và giáo vụ của Ngài—và để sống với sự quyết tâm được tái lập trong việc tuân giữ các giáo lệnh của Ngài và làm theo ý muốn của Ngài.

GHI CHÚ

1. *Những Lời Giảng Dạy của Các Vị Chủ Tịch Giáo Hội: Joseph F. Smith* (2011), 191.
2. *Những Lời Giảng Dạy của Các Vị Chủ Tịch Giáo Hội: David O. McKay* (2003), 181.
3. *Giáo Lý và Giao Ước* 87:8.
4. *3 Nê Phi* 27:27.

GIẢNG DẠY TỪ SỨ ĐIỆP NÀY

Chủ Tịch Monson chia sẻ các bài học đầy quyền năng mà ông đã học được từ các vị tiên tri trước ông. Ông cũng nhắc nhở chúng ta rằng, “Đấng Cứu Rỗi gửi tới các vị tiên tri bởi vì Ngài yêu thương chúng ta.” Trong việc phục sự những người mà anh em giảng dạy, anh

em có thể thảo luận cách thức mà các vị tiên tri và các vị sứ đồ là các chỉ dấu về tình yêu thương của Thượng Đế dành cho chúng ta. Cân nhắc việc chia sẻ lời khuyên dạy từ một trong những bài nói chuyện trong đại hội trung ương trước đây của Chủ Tịch Monson. Hãy mời những người anh em giảng dạy chuẩn bị cho đại hội trung ương bằng cách xem lại các bài nói chuyện đặc biệt soi dẫn cho họ và giúp họ cảm thấy được tình yêu thương của Đấng Cứu Rỗi.

GIỚI TRẺ

TạƠn Thượng Đế Đã Ban Cho một Vị Tiên Tri

Vị tiên tri của chúng ta, Chủ Tịch Thomas S. Monson, đã ảnh hưởng tới các em như thế nào? Các em sẽ nhớ nhất điều gì về ông? Cân nhắc việc viết trong nhật ký của mình về Chủ Tịch Monson và cuộc đời của ông—như cách mà ông miêu tả về ảnh hưởng của mỗi vị tiên tri mà *ông* nhớ đến trong sứ điệp này.

Các em có thể muốn chọn một câu trích dẫn yêu thích của ông và viết câu đó ở nơi mà các em thường xuyên nhìn thấy, ví dụ như kẹp vào một cái bìa rời thường dùng để lưu các giấy tờ ở trường học hoặc một ghi chép để trong phòng của các em. Thậm chí các em có thể tạo ra một hình ảnh mà sử dụng câu trích dẫn đó và đặt hình ảnh đó làm ảnh nền trên điện thoại của mình! Mỗi lần các em nhìn thấy câu trích dẫn đó, các em có thể suy ngẫm về tầm quan trọng của một vị tiên tri tại thế và nhớ rằng vị tiên tri ở đây để yêu thương và dẫn dắt chúng ta ngày nay.

Các em có thể tải về bài hát “TạƠn Thượng Đế đã Ban cho một Vị Tiên Tri” tại trang mạng lds.org/go/9176.

THIỆU NHI

Các Vị Tiên Tri Hưởng Dẫn Chúng Ta tới Đấng Ky Tô

Đấng Cứu Rỗi ban cho chúng ta các vị tiên tri bởi vì Ngài yêu thương chúng ta. Việc tuân theo các vị tiên tri giúp chúng ta chọn điều đúng. Hai điều gì mà các em có thể làm để tuân theo vị tiên tri?

Đức Tin, Gia Đình,
Sự Trợ Giúp

Đồng Một Lòng

Thành tâm nghiên cứu tài liệu này và tìm kiếm sự soi dẫn để biết điều phải chia sẻ. Làm thế nào sự hiểu biết về mục đích của Hội Phụ Nữ sẽ chuẩn bị cho các con gái của Thượng Đế nhận được cuộc sống vĩnh cửu?

“C húa gọi dân Ngài là Si Ôn, vì họ đồng một lòng và một trí, và sống trong sự ngay chính; và không có một người nào nghèo khổ trong số họ” (Môi Se 7:18). Làm thế nào chúng ta có thể trở nên một?

Anh Cả M. Russell Ballard thuộc Nhóm Túc Số Mười Hai Vị Sứ Đồ đã nói: “Điểm chính của từ *atonement* (Sự Chuộc Tội) trong tiếng Anh là từ *one* (Một). Nếu tất cả nhân loại hiểu được điều này, thì sẽ không bao giờ có bất cứ người nào mà chúng ta sẽ phải lo lắng bất kể tuổi tác, chủng tộc, giới tính, tôn giáo, hay địa vị xã hội hoặc kinh tế. Chúng ta sẽ cố gắng noi theo gương của Đấng Cứu Rỗi và sẽ không bao giờ độc ác, hờ hững, bất kính, hay trở nên sát đá với những người khác.”¹

Chủ Tịch Henry B. Eyring, là Đệ Nhất Cố Vấn trong Đệ Nhất Chủ Tịch Đoàn, đã dạy: “Nơi nào mà có Thánh Linh ở cùng họ, họ có thể trông đợi sự hòa thuận. . . . Thánh Linh của Thượng Đế không bao giờ tạo ra sự tranh chấp (xin xem 3 Nê Phi 11:29). . . . Điều đó dẫn đến sự bình an cá nhân và một cảm nghĩ đoàn kết với những người khác.”²

Nói tới các thử thách trong gia đình, Chị Carole M. Stephens, người đã từng phục vụ với tư cách Đệ Nhất Cố Vấn trong Chủ Tịch Đoàn Trung Ương Hội Phụ Nữ, đã nói rằng: “Tôi chưa bao giờ phải sống qua cảnh ly dị, nỗi đau đớn và bất an đến từ việc bị bỏ rơi, hoặc trách nhiệm liên quan đến việc làm một người mẹ đơn chiếc. Tôi chưa trải qua kinh nghiệm về cái chết của một đứa con, sự vô sinh, hoặc sức hấp dẫn của người cùng giới tính. Tôi chưa phải chịu đựng sự lạm dụng hoặc bị bệnh mãn tính hay nghiện ngập. Những điều này đã không phải là các cơ hội thử thách của tôi.

“ . . . Nhưng việc trải qua các bài kiểm tra và thử thách cá nhân của tôi . . . tôi đã trở nên thân thiết với Đấng mà hiểu rõ. . . . Và ngoài ra, tôi đã trải qua tất cả những thử thách trên trần thế mà tôi chỉ đề cập qua quan điểm của một người con gái, người mẹ, người bà, người chị, cô đi, và người bạn.

“Cơ hội của chúng ta với tư cách là các con gái tuân giữ giao ước của Thượng Đế không phải là chỉ để học hỏi từ những thử thách

của riêng mình; mà chính là để đoàn kết trong sự thông cảm và lòng trắc ẩn khi hỗ trợ những người khác trong gia đình của Thượng Đế trong nỗi vất vả của họ, như chúng ta đã giao ước để làm như vậy.”³

Thánh Thư và Thông Tin Bổ Sung

Giăng 17:20–23; Ê Phê Sô 4:15; Mô Si A 18:21–22; 4 Nê Phi 1:15
reliefsociety.lds.org

GHI CHÚ

1. M. Russell Ballard, “The Atonement and the Value of One Soul,” *Liahona*, tháng Năm năm 2004, 86.
2. Henry B. Eyring, “That We May Be One,” *Ensign*, tháng Năm năm 1998, 67.
3. Carole M. Stephens, “Gia Đình Là do Thượng Đế Quy Định,” *Liahona*, tháng Năm năm 2015, 11-12.

Hãy Suy Nghĩ về Điều Này

Việc đoàn kết với người khác giúp chúng ta trở nên một với Thượng Đế như thế nào?